

Terugblik plateauKunst 2022 Editie #16

Review van Preview op 26 augustus 2022 Door: Rick Vercauteren
Kunstenaars op unieke locaties Door: Suzanne Bogman

PlateauKUNST is een fenomeen in Zuid-Limburg. Elk jaar, in het laatste weekend van augustus, als de natuur nog in zomerse sferen is en de boomgaarden vol met appels en peren hangen, organiseert Stichting Plateaukunst, onder de bezielende leiding van Wanda Reiff, een fiets- en wandelroute langs 14 bijzondere locaties op het Plateau van Margraten (gelegen in de gemeente Eijsden-Margraten). Meer dan 45 kunstenaars presenteren hier hun werk.

Het is een verrassende en afwisselende kunstpresentatie, die te zien is in monumentale boerderijen, een molen, en in de velden en boomgaarden in dit mooie Limburgse landschap. Gevestigde kunstenaars uit de regio en nationaal en internationaal actieve kunstenaars, ook uit België en Duitsland, tonen hun werk: van olieverfschilderijen, werken op papier, video, beelden en sculpturen tot (geluids)installaties en performances.

Eén kenmerk verbindt al deze kunstenaars, hun werk is in verbinding met de bijzondere locatie: zoals een mergelmuur in een boerderijschuur, een boomgaard met hoogstam fruitbomen, een bloemenrijke tuin, een intieme binnenplaats van een carréboerderij.

De kunstwerken tonen zich beschenen door de zon, waaiend in de wind, zich wapenend tegen de regen (gelukkig niet in dit jaar), op een ruwe mergelmuur of in een koele stal. Kunstkijken wordt een verrijkende ervaring, en de reacties van de bezoekers zijn zonder uitzondering verrast en positief.

De kunstenaars, van gevestigd tot pas afgestudeerd, zijn aanwezig om te vertellen over hun werk. Zij voeren geanimeerde gesprekken en laten de bezoekers de kunst in context beleven. De onderwerpen die de kunstenaars inspireren zijn divers en actueel. Ze verwijzen naar klimaatverandering, energietransitie, de wens om bewust om te gaan met grondstoffen, het intermenselijk contact, en het belang van bezinning en verbinding, maar ze thematiseren ook de pure schoonheid van de natuur.

PlateauKUNST 2022 was een succes: voor de kunstenaars en de meer dan 3000 bezoekers. We zien uit naar de 17e editie in 2023.

Review van Preview plateauKunst 2022 Editie #16 op 26 augustus 2022

Vooraf

Op vrijdag 26 augustus bezoek ik, samen met Els & Gemma Gijsen, Wendie Kaijser en Ton Slits diverse locaties in het kader van de manifestatie *plateauKunst 2022* die op zaterdag 27 en zondag 28 september 2022 wordt opengesteld voor het publiek. Een wisselend bewolkte dag met regenbuien én zonnige perioden. Met 22 graden Celsius is het goed toeven op het plateau van Margraten.

Aan de hand van de compacte catalogus zoeven we met twee auto's naar Sibbe, het Gasthuis en Wolfshuis in Bemelen, Terblijt, Boomgaard Franse Steeg, 't Rooth en weer terug naar Sibbe. Tussen 13.30 en 18.00 uur zien we negen van de in totaal vijftien deexposities. De gastvrijheid van alle particulieren op het plateau is prijzenswaardig. Bovendien voeren we samen met hen continu boeiende gesprekken over de geëxposeerde kunst. Ook de werkzame kunstenaars lichten zelf, bij wijze van bonus, met regelmaat gedreven hun inzendingen toe. De overall-kwaliteit van al het geëxposeerde is hoog.

Organisator Wanda Reiff is met assistenten, waaronder dochter Annette, hard aan het werk. Aan het slot van de rondgang, waarbij veel indrukken spontaan zijn genoteerd, zeg ik toe om een terugblik op

plateauKunst 2022 under construction te schrijven. Mijn review gaat enkel over wat ik persoonlijk heb ervaren en gezien op negen locaties.

Sibbe I

Onze tour vangt aan in het *Sibberhuis* gelegen aan *Dorpsstraat 78* te Sibbe. In het groene hart van de grote binnenplaats staat de fraai contrasterende, intrigerende zwart-wit foto *Emmer* uit 2014 van **Paul van Dijk**. Een vrijstaand vat, nota bene met een krachtig naar voren vallende slagschaduw, waarin de fenomenen opwaarts en neerwaarts welhaast magisch met elkaar zijn vervlochten. In picturale zin vloeien het energetisch in- en uitstromen van het licht naadloos samen. Een fijnzinnige hommage aan onze oerbron.

In de eerste grote binnenruimte presenteert Paul van Dijk het meerdelige werk *Navigatie* uit 2009. Achttien staande, zwart-wit foto's, die in drie rijen van zes, ritmisch boven elkaar zijn gehangen. De opnamen van gekromde, ongeplaveide wegen verschillen per laag. De toplaag toont enkel landschappen. In de middelste laag worden de composities door licht buigende lijnen in wit telkens in tweeën verdeeld. De zes voorstellingen daaronder zijn complexer: twee, drie en zelfs vier doorsnijdingen in opposerend wit verhogen iedere keer de spanning. Via ingrepen, die als het ware echo's van de 'natuurlijke' krommingen zijn, varieert Paul van Dijk speels op een aloud adagium: *Natura Artis Magistra*.

Op een andere plek toont **Ben Leenen** een grootschalige installatie met vele, vrij in de ruimte hangende lantaarns. Laverend door *Tweede Elektrische Almanak* ontdek ik dat de huiden van de rechthoekige lantaarns aan alle vier de zijden zijn bekleed met vellen papier vol expressief getekende beelden én veelkleurige, handgeschreven tekstfragmenten. Op één van die hout- en linoleumdrukken staat in dieproud treffend *Collected Poems*. Een sterk, ruimtelijk werk met een indrukwekkend, veelzijdig karakter.

Daartegenover exposeert de Zwitserse kunstenaar **Markus Baldegger**, wiens atelier in 2016 bijna volledig door brand werd verwoest, zijn fraai uitgebalanceerde presentatie *Inventar*. Zwaar beroete, goeddeels verkoolde, oudere doeken fungeren als dragers voor kraakheldere, lineaire composities die een indringend, soms diapositief beeld geven van zijn ronduit sobere leefwereld. Lof voor de *lebensbejahende*, optimistische attitude waarmee Markus Baldegger zijn directe omgeving basaal schildert én elementair etst. Hoop doet daadwerkelijk leven.

In weer een andere ruimte toont **Dorine van der Ploeg** drie aan de muur geprikte, expressief ogende, kleurige werken op papier. De samengestelde, verticale composities zijn niet ingelijst en komen - juist zo - over als gerichte uitsneden uit een groter, organisch ogend geheel. Een groep bomen in de nabijheid van haar atelier blijkt vooralsnog een onuitputtelijke bron van inspiratie. Van scherp observeren via grond-stoffelijk analyseren naar gevoelvol construeren. Over onderlagen van smeug opgebrachte pastelverf plaatst ze met kennis van zaken talloze snippers papier. Al die partikels krijgen vervolgens specifiek een nieuwe toplaag. Zo kunnen ze optimaal integreren in de complexe, coloristische compositie die ze voor ogen heeft. De reeks *Bomen* is een overtuigende, stijlvolle sequentie.

Verderop in dezelfde ruimte presenteert **Mathieu Knippenbergh** op het droge *Soulship II* uit 2010. Een vier meter lange, elegant en rank ogende kano waarvan de huid op hoogst-originele wijze met gerecycled materiaal is bekleed. Het wendbare éénpersoonsvoertuig functioneert als een zelfcorrigerende kompasnaald en zoekt vanzelf de juiste coördinaten. Het schip past perfect bij de zelfbewuste, intuïtieve zeevaarder van de ziel - psychonaut - die altijd weer een onafhankelijke koers kiest in een wereld, die is geperverteerd door bedrog, brood en spelen, conditionering, farmacie, geweld, manipulatie, oorlogen, populisme, profijt en uitputting. De psychonaut is niet argeloos, naïef of onwetend maar voorbereid op wat komen gaat.

Bemelen I & II

Het duo **Marta Volkova & Slava Shevelenko** presenteert in *Gasthuis 20* te Bemelen de sterk geëngageerde, politiek geladen installatie *Strange Games*. Een uit 2019-2021stammende parade van expressief beschilderde cut-outs en objecten, à la Edward & Nancy Kienholz, waarin imperialisme, militarisme en nationalisme recht voor zijn raap op de korrel worden genomen. In het hoofdwerk fileren ze, openlijk, misplaatst machismo. Onder een gestileerde, maar beschadigde vlag koketteert een opgezwollen penis *sans gêne* met de dood. Macaber geflirt waarvan we de negatieve gevolgen - voor anderen - helaas maar al te goed kennen.

Aan de andere zijde van de binnenplaats exposeert **Ton Boelhouwer** in een grote ruimte met van twee zijden fraai invallend licht een meerdelig, monumentaal werk: een *environmental painting*. Om een juiste overall-indruk van al de facetten op de streng in het gelid liggende tegels te krijgen, dient het *in het veelkleurig kunstwerk* bewegend publiek behoedzaam te manoeuvreren en tegelijkertijd ontspannen, onvoorwaardelijk te observeren. In een snoer van kortstondige sensaties, waarbij de posities van de waarneming voortdurend aan verandering onderhevig zijn, vloeien vormen, lijnen én kleuren wederkerig, speels én harmonisch ineen. In mijn optiek is dit kunstwerk een van de picturale hoogtepunten op *plateauKunst 2022*.

Na bezichtiging van het boeiende, tactiele Neo Pop Art werk van **Quinn Zeljak** steken we over naar *Gasthuis 75* aan de overzijde van de straat. **Susan Reijnders** toont drie met inkt en water vervaardigde werken op papier, die lyrisch gepenseelde bladerdekken, takken met bloesems en de gewelfde voeten van beukenbomen tot onderwerp hebben. Een kolossaal, geabstraheerd werk van 180 bij 300 centimeter in groene én pikzwarte inkt op wit geeft de elementaire groeikracht van de natuur suggestief weer: vitaliteit in optima forma.

In dezelfde ruimte klinkt, inhoudelijk naadloos bij het rudimentaire triptiek passend, het aan de betoverende kracht van de natuur gewijde gedicht *Wat het is* van publicist **Frans Budé**. Het *spoken word* van de originele dichter is smaakvol ingebed in een 3.54 durende elektronische soundscape met a-syncopische percussie van Paul Devens. De repetitief herhaalde, poëtische ode eindigt met: "*Het is al wat bestaat, keer op keer zichzelf overtreft - en ons verrast*".

Wat het is

Het is betovering, schemering die zich opmaakt vlak voor de avondval, bevallige stilte na afloop van een adembenemende dag.

Het is een peilloze diepte, keer op keer ontwaken. Het is op een verleidelijk uur het intiemste groen van een luwe bosrand,

de oogstrelende lichtstraal op een strakke waterval, tintelend en wervelend spetteren druppels, waaien de hoogte in en dalen af.

Het is hemels, nee aards genot dat bezig als een golfslag bruisend aan land wil komen, zich wellustig uitrekt in een beweeglijke vloed.

Het is al wat bestaat, keer op keer

zichzelf overtreft – en ons verrast.

Terblijt I & II

We vervolgen onze rondgang op de *Lindenstraat 21* in Terblijt. **Titia Eggen** heeft, verwijzend naar de verhandeling van filosoof Joke J. Hermsen over Kairos en Chronos, in de tuin een installatie met blanco typevellen op het gras én in een hoge boom gemaakt. Het zacht ruisen van de wind, het ritselen van de bladeren en het knisperen van het papier dragen allen bij aan onthaasting. In het *nu* zijn, is altijd weer aangenaam en leerzaam. **Yvonne Mostard** stelt in het welhaast museaal ogend interieur een aantal diepblauwe, fraai gestileerde, ruimtelijk perfect uitgewerkte mantelvormen in hout tentoon. **Nuria Maria** exposeert in dezelfde ruimte staande doeken met een duidelijk herkenbare, grafische inslag. Een groot lyrisch kunstwerk in blauw en wit, lekker los geschilderd, is met afstand het krachtigst gecomponeerd.

Nog geen tweehonderd meter verderop zien we op de *Lindenstraat 9*, waar nog volop wordt verbouwd, achtereenvolgens het vrijstaande, samengestelde object *The Absent Present Nr. 1* in glas, hout, keramiek en textiel alsook een zevendelige installatie van aardewerk, gips, glas, hout en metaal van **Juul Sadee**. Het bewust geordend, veelzijdig werk vertrekt telkens vanuit een feminien perspectief. In iedere creatie vervult transformatie, zoals ook duidelijk blijkt uit twee sensueel overkomende objecten in marmer, bij wijze van extra laag een sleutelrol. Werk met iedere keer weer een sterk zintuiglijke, soms erotische alsook poëtische inslag.

In de ruimtes ernaast presenteert **Ri-Jeanne Cuppens**, die nog inricht, intrigerende, ruimtelijke objecten, soms in de vorm van ingenieus geconstrueerde maquettes. De met zorg opgebouwde architectuur in miniatuur, zowel open als compact, bestaat uit hoogst-originele combinaties van glas, hout, metaal en steen. Met deze materialen realiseert ze boog-, buis-, doos-, koker- en tunnelvormen, die ze keer op keer afwisselt met platte vlakken en rechte lijnen. Bij wijze van contrapunt installeert ze in de complex ogende composities spiegels waarmee ze illusoir delen van de ruimtes vermeerderd. Het kijken naar kunst wordt door het doordacht sleutelen aan perceptie én het verschuiven van posities naar een hoger plan getild: *eye-openers* van een uitmuntend artistiek niveau.

Boomgaard Franse Steeg

We vervolgen onze reis en komen in de stromende regen aan bij *Boomgaard Franse Steeg* alwaar **José Fijnaut** aan de rechterzijde gracieus getekende naakten op half-transparante stof heeft uitgebeeld. De aan bomen gehangen, veelkleurige stroken textiel zijn ritmisch fraai over de ruimte in de wei verdeeld. Aan de linkerzijde toont **Natascha Waeyen**, die stug doorwerkt in de neer-gutsende regen, een monumentale installatie met herhaalde modules én verder naar achteren vijftig in de lucht zwevende objecten. Ze zijn gemaakt van doorzichtig hor-gaas en dun ijzerdraad dat naar believen, speels wordt gemodelleerd. De sierlijk in de wind dansende, telkens subtiel van kleur veranderende werken roepen bij mij uiteenlopende associaties op: ballonnen, ruimteschepen, vissen en zelfs vruchten. De gewichtloze tekeningen in de ruimte prikkelen mijn verbeelding serieus. Een originele installatie - op een sublieme locatie - met als grandioze bijvangst een magnifiek uitzicht vanaf het hooggelegen plateau.

'Rooth I, II & III

De volgende locatie is 't *Rooth 6* waar de altijd productieve, Duitse kunstenaar **Klaus Dauven** nota bene met een hogedrukspuit in de relatief zachte mergelsteen een *schoonmaaktekening* heeft gemaakt. Van negatie naar creatie: bij het reinigen van het patina op de verdonkerde buitenmuur heeft de kunstenaar picturaal goed rekening gehouden met de beduidend lichtere onderlaag. Al wegsputtend, tekent de maker op de muur van de grote schuur een metershoge, ragfijne hommage aan een korenveld, waarin ook bewust een aantal silhouetten van vogels zijn te vinden. Het vaardig gemaakte, illusionistische kunstwerk *In het veld* oogt elegant en mag, wat mij betreft, permanent op deze locatie geïnstalleerd blijven.

Op onze tweede stopplek, 't *Rooth 24*, raken we in gesprek met **Famke Storms** die enthousiast verhaalt over het ontstaan van haar meerdelige installatie *Gebeurtenissen* op de grote zolder. Ze vertelt dat haar breed uitwaaiierend kunstwerk, bestaande uit vijf ruimtelijke objecten en twaalf tweedimensionale artefacten, in beginsel een specifieke reactie is op de ruimte waarin ze zich bevindt. Daarenboven roepen nieuwe werken op de vloeren, in de lucht of aan de muren als vanzelf weer andere werken tot leven. Een totaalwerk is voor Famke pas geslaagd als ze spontaan en suggestief verbindingen tot stand brengt tussen het platte (tekeningen, knipsels en schilderijen) en het ruimtelijke (gevonden voorwerpen, objecten en beelden). De installatie is in de optiek van de maakster nog niet klaar, maar oogt absoluut al uitnodigend, spannend en fris.

Aan de andere zijde van het gebouw heeft **Ton Slits** een fraaie ruimte op de begane grond met tien spiksplinternieuwe, titelloze werken op papier ingericht. Tegenover een groot werk, dat geleidelijk is gegroeid door met engelengeduld alle, organische vormen uit papier te knippen, plaatst hij drie abstracte werken op papier waar hij met naald en draad zorgvuldig een nieuwe lineaire toplaag in textiel heeft gerealiseerd. Verderop toont hij twee relatief kleine doeken in acryl, boordevol overlappende cirkelmotieven, die we op verschillende manieren kunnen zien: plat én ruimtelijk. Om de compositorische spanning extra te verhogen heeft de kunstenaar op één werk, aan de onderzijde, een minuscuul huis uitgebeeld. Een schitterende vondst waarmee hij kijkers spontaan uitnodigt om hun eerdere interpretatie te heroverwegen. Ook een ander, groot staand werk met alternerende, circulaire en lineaire motieven in wit op zwart, laat een uitstekende indruk na. Een geslaagde, gelaagde presentatie.

De derde stop is 't *Rooth 9* alwaar **Darcy Neven** spontaan over haar ambulant kunstproject het *Huis op wielen* praat. Een mobiele kas waarin ze proefondervindelijk voedsel kweekt en leert wat zaden, de juiste hoeveelheden water en natuurlijk licht spontaan vermogen. Gedurende het weekend van *kunstPlateau 2022* serveert ze bij wijze van kick-off zelfgemaakte uiensoep. Om samen met de gasten - tijdens het gezamenlijk eten - avontuurlijke gesprekken te voeren over kunst en cultuur in directe samenhang met innerlijke waarden én ethiek. De nog jonge, enigszins bedeesde maakster, die wars van dogma's is, opereert bewust buiten door anderen opgestelde kaders. Ze wenst bovenal vurig in zelf-gedefinieerde vrijheid te scheppen.

Verderop in de appel-wei vertelt **Claudia Volders** super-enthousiast over haar monumentale, interactieve installatie *AardeCirkel* - een kolossale cirkel omgeven door kleinere cirkels met op de bovenzijde telkens kleurrijke kunstuitingen. Als een werk wordt verkocht, vervangt ze dat onmiddellijk door een ander artefact. Het picturale centrum wordt strak omspeeld door een megagroot netwerk van gespannen draden. Middels het kunstwerk wordt op beeldende wijze - mede naar aanleiding van de rampzalige overstroming in juli 2021 te Valkenburg - in stappen verhaald over de uiterst complexe, partieel netelige relatie tussen mens en natuur. Na bezichtiging van het werk, waarin net als bij Darcy Neven de uitwisseling van mens tot mens centraal staat, keren we met z'n allen nog een keer terug naar het *Sibberhuis*.

Sibbe II

In tegenstelling tot de personage, die in de vermaarde roman *De Opwindvogelkronieken* van Haruki Murakami tegen zijn wil in een put gevangen zit, is **Karin van Dam** in Canada juist op verzoek vrijwillig afgedaald in een put om van daaruit de aarde te observeren. Een moedige stap die ertoe leidt dat ze haar aandacht onbevangen én geconcentreerd kan richten op grote en kleine elementen in de besloten omgeving. Naar aanleiding van die unieke ervaring ziet in 2020 het - met wol en monofilament gebreed - kunstwerk *Lichen* met een diameter van 350 centimeter het licht. De titel verwijst naar bodem-bedekkende schimmels die in symbiose met algen, bacteriën of wieren samenleven. De delicate, op de vloer liggende compositie roept als vanzelf allerlei associaties op. Vanuit een hoger liggend, energetisch hart lopen vele draden, gelaagd, gelijkmatig en getrapt naar de periferie. Vice versa: alle afzonderlijke lijnen monden uit in een organisch ogend centrum, waar collectieve, opwaartse stuwung plaatsvindt. Bij het picturaal verbeelden van de korstmossen is het

oorspronkelijk, ondergronds uitkijkpunt, een put, verrassend getransformeerd in het tegenovergestelde: een berg. Een schitterend werk.

Achteraf

Terugblikkend op mijn rondgang stel ik één ding met genoeg vast: de selectieve kwaliteit van organisator Wanda Reiff staat buiten kijf. Bij dezen een welgemeende felicitatie voor jou, Wanda, én voor jouw assistenten. Oprecht hulde ook aan de deelnemende kunstenaars voor al jullie artistieke bijdragen en bereidheid om werken nader toe te lichten. Hartelijk dank voorts aan alle particulieren voor de gastvrije ontvangst en onbaatzuchtige hulp. Ga vooral zo door. Voor wie de zestiende editie heeft gemist, beveel ik de handzame catalogus van 44 pagina's anno 2022 van harte aan. Ik hoop dat Wanda Reiff in 2022-2023 een zeventiende editie zal maken. Op naar *plateauKunst 2023*!

Rick Vercauteren - Publicist, Venlo NL

Post Scriptum - Bemelen III

Een dag later, op zaterdag 27 augustus, bezoek ik met Els Gijsen en beeldend kunstenaars Rob Moonen, Susan Reijnders en Ton Slits laat in de avond *Gasthuis 14* in Bemelen. Op het terras van het *Blauwe Huis* heeft Rob Moonen de in een loop draaiende, 28 minuten durende video-installatie *ZeeZenZee* gerealiseerd. De panoramische weergave van onophoudelijk op de Zeeuwse kust beukende golven is vanuit een hoog camerastandpunt in de lucht geschoten met een stabiel gepositioneerde drone. Een grandioze prestatie *an sich* in ruig weer en harde wind. Op de geluidsband bulderen water en wind angstaanjagend. Voor ons geestesoog - in de positie van een vogel - ontvouwen zich continu schitterende beelden van aanrollende golven, opspattend schuim én letterlijk en figuurlijk onder ons vliegende meeuwen. Komen en gaan als een *perpetuum mobile*. De onvoorstelbare krachten van water en wind worden subliem inzichtelijk gemaakt. Met het oog op het fors stijgen van de mondiale zeespiegel, stemt deze indringende video-installatie van **Rob Moonen** tot diep nadenken over hoe wij ons daartoe verhouden. Welgemeend dank aan de gastvrije bewoners én de immer betrokken kunstenaar.

Aanvullend op de Review van Preview door Rick Vercauteren wordt hieronder het werk van kunstenaars beschreven die tijdens de Preview nog aan het installeren waren of die niet bezocht konden worden.

Kunstenaars op unieke locaties

Door: Suzanne Bogman

Gasthuis en Wolfshuis

Kunstenaar **Ienke Kastelein** laat de bezoeker van Gasthuis 14 de prachtige 'tuinkamers' van Han Njio ontdekken; niet al wandelend, maar knielend, spiedend. De tuin wordt ervaren als een 'buikbed'. Op dezelfde locatie maakt **Jules Coumans** een spannende stapeling van verschillende materialen.

Bij **Gasthuis 20**, de gastvrije hoofdlocatie van Wanda Reiff, zie je vanaf de weg, hoog in de lucht en bewegend op de wind, de draadobjecten van LuchtKunstenaar **Ton Oostveen**. Via de binnenplaats kom je bij de feestelijke 'eettafel' van **Pleun Moons**. Een 'eetbaar schilderij' met groenten, bloemen en kruiden. **Gladys Zeevaarders & Sophie Johns** tonen de bijzondere tekeningen die zij als eindexamenproject aan de Jan van Eyck Academie maakten.

In het park bij de herenboerderij **Gasthuis 55**, onder de monumentale bomen, is een kleurrijk, architecturaal werk van **Krijn de Koning** te zien. De bezoeker kan hier even uitrusten en van de tuin genieten.

In de **molen, Gasthuis 79**, heeft **Suzanne Bernhardt** het verhaal van het graan, de molen en de streek in ambachtelijk gemaakte zeep verwerkt.

Klein Welsden

De hoeve op Klein Welsden 23 is een uitnodigende locatie waar bij de ingang in de poort het verrassende werk van **Nieke Lemmens** in het oog springt. **Michaela Drescher** presenteert er prachtige tekeningen op de zolder van de hoeve, en **Henk Speth** toont in zijn atelier schilderijen met thema's die de natuur en de ordening ervan laten zien. De jonge en gedreven kunstenaar **Olivier Postmes** laat zijn eerste experimenten zien, verwerkt in kleine schilderijen.

Sibbe

Sibberkerkstraat 58 is een gastvrije en muzikale ontmoetingsplek. Met uitzicht op de 'geheime' binnentuin tonen **Hans Bekkers, Lou In de Braekt, Bernadette Huijbers, Joey Roberts, Elly Pingen, Roos Roberts** en **Ger Pirson** hun schilderijen, tekeningen, textielkunst en sculpturen. Omlijst door de aanstekelijke jazz en blues van het trio *Play it heart*.

Terblijt

Op de binnenhof van de hoeve aan de Lindenstraat 9, waar ook Juul Sadee en Ri-Jeanne Cuppens hun sculpturen tonen (zie de beschrijving door Rick Vercauteren), heeft **Jan C.M. Peeters** een verzameling sculpturen geplaatst die gemaakt zijn van diverse materialen.

Suzanne Bogman - Maastricht